

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, 1/2 an 5 cor., 1 an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 80 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, 1/2 an 7 cor., 1 an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un gir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oră 12 bani a treia-oră 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Se prenumără la poște și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se însoțesc.

Numele singuratici la 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografiei”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Căminăriei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weiss Bernat „la loterie”

La
Abonament lunar
pentru
August st. vechiu
invită
Administrația ziarului „TRIBUNA”

Ad notam!

Adunarea dela Șimleu și festivitățile ce s'au aranjat acolo, ne-au dat de nou ocazie, ca să vedem manifestându-se dragostea compatrioților nostri față de noi. Căci e foarte instructiv pentru noi, ceea ce vedem că s'a scris prin ziarele maghiare referitor la adunarea din Șimleu și la năzuințele noastre culturale.

Nu am esperiat nimic nou, nimic ce ne surpindă. Din contră, cu durere trebuie să constatăm, că pornirile ziaristei maghiare sunt tot aceleași, ca și până aci, că periculații și propagandă presei, scris ungurește, nepericulații fără nici o socoteală ura între noi și Maghiari, fără să-și dea seamă despre fatalele urmări ale acestei porniri.

Nu sânt nouă — cum am zis — aceste porniri, dar' cu toate acestea trebuie să revenim asupra lor, căci din partea noastră ar fi o greșală să le lăsam a trece neobservate.

Să vedem adică cum stăm. Înainte cu vre-o 20—30 de ani când Maghiarii se simțeau încă slăbiți de putere, negau ori-ce tendență agresivă de maghiarizare. Îndată ce însă soarta li-s'a întors mai spre bine, au început să-și dea arama pe față. Frasa: „Minden ember legyen ember és magyar” a devenit o directivă pentru ei. Au fost și sunt cei mai mulți între compatrioții nostri, cari ne-au spus verde și la înțeles, că da, vreau să ne maghiarizeze, vreau, ca în Ungaria numai ungurește să vorbească, să simtă ori-ce suflare.

Sânt însă între Maghiari unii mai precauți, mai „ou politici” cum se zice, cari publice afirmă sus și tare, că Maghiarii nu voesc să ne maghiarizeze. Doamne ferește! Ei nu pretind altceva

dela noi decât să avem sentimente patriotice, să fim fideli fii ai patriei ungare. Incolo este permis să ne vorbim limba, să desvoltăm liber cultura noastră specifică.

Așa vorbesc unii din compatrioții nostri, dar' altcum simt. Aceasta ne-o dovedește aproape zilnic cele ce se scriu prin ziare și se spun publice în momente neprecugetate.

Acest fapt ni-l-a confirmat de nou cazul cu adunarea din Șimleu. Așa știm, că sântem cetățeni liberi ai patriei; așa știm, că, cel puțin în legea de naționalitate, ne este asigurată naționalitatea și limba, și așa știm, că mai este o lege, în care se zice, că trebuie pedepsiți aceia, cari agită contra unei naționalități.

Toate aceste însă nu folosesc nimic, când e vorba de noi, de naționalitate. În presa maghiară noi sântem „vogelfrei”, față de noi e permisă ori-ce calumnie, ori-ce atac neblejnic.

Așa s'a repetat cazul cu adunarea pentru fondul de teatru. Teatrul e un puternic mijloc cultural pentru mase și cei ce lucră pentru întemeierea lui merită toată lauda. Așa ar fi să fie, dacă teatrul, ce se va înființa, nu ar fi român. Dar' faptul contrariu, drept periculații, să ne atace de nou, să lovească în năzuințele noastre culturale. Ziarele maghiare în cor au atacat adunarea din Șimleu, au combătut-o de antipatriotică, de răsvăritoare. Unele din ele au atras chiar atenția guvernului asupra fondului de teatru român.

Știm noi unde țințese aceste atacuri perverse și o știe toată lumea. Din ele reiasă de nou ura față de tot ce e românesc, față de tot, ce nu voeste să fie maghiar.

Atacurile din ziarele maghiare ne-au dat o nouă dovadă, cât de amenințați sântem în cultura noastră, cât de espus este tot ce e românesc în această țeară. Se înțelege, că datorința noastră este a ne apăra, a respinge atacurile, ce se fac contra instituțiilor noastre culturale. Dar' cum? Apărarea noastră e problematică, cât timp nu avem putere politică, cât timp politicește nu sântem respectați. A ne valida pe teren politic, a nu sta în amorieală, — eată una din principalele lucruri, cari trebuie să ne preocupe.

Sibiu, 14 Aug. 1901.

Alegerile în Serbia. Zilele acestea s'au făcut alegerile supletorii în Serbia. Astfel acum e cunoscut rezultatul final al alegerilor: 110 deputați guvernamentali, 14 radicali independenți și 6 liberali. Între guvernamentali sânt 84 radicali.

Procesul contra comitetului macedonean. În procesul contra lui Sarafoff și soții sei, a cărui pertractare s'a început luni, după cetirea actului de acuză, a fost ascultat prima-dată Sarafoff. El susține, că despre asasinarea lui Mihăileanu și a lui Fitowski numai din foi are cunoștință. Comitetul macedonean pentru căștigarea mijloacelor materiale necesare pentru realizarea scopului său, a înființat comitete-filiale. În astfel de cauză a călătorit el la București pentru mai multe zile. Pe Fitowski nu l-a cunoscut, și numai după uciderea lui a aflat, că a fost spion. Neagă, că comitetul ar fi adus o hotărâre, în sensul căreia toți spionii turci trebuiesc asasinați. Peste tot nu a dat poruncă de asasinare nimănui. — Ceialalți acuși deasemenea neagă totul.

La sortirea juraților, procurorul a ridicat excepțiune contra lui Orosacov, fost ministru de justiție, pe motiv, că la o adunare populară a ținut un discurs în favorul acusaților. Curtea cu jurați se compune din doi burghezi și doi țărani. Sarafoff și ceialalți acuși arată o mare încredere și siguranță, că vor fi achitați. Stradele din jurul tribunalei sânt goale, sala de pertractare numai pe jumătate s'a umplut de public asistent.

Mare senzație a produs în Sofia epistola actualului președinte al comitetului macedonean, Stojan Mihailovski, adresată contelui Tolstoi și publicată în „Riforma” chiar în ziua când s'a început pertractarea procesului Sarafoff. În această epistolă deschisă Mihailovski cere părerea lui Tolstoi în chestiunea macedoneană și spune, că Bulgarii numai atâtea vreau, ca Macedonia să fie a macedonenilor, să capete autonomie, cămure populară, și să scape odată de jugul turcesc.

Miscarea Sârbilor. Presa maghiară de un timp încoace zilnic se ocupă cu afacerile Sârbilor din patrie. Miscarea pornită de elementele naționale contra ocărmuirii slabe bisericești și urgitaarea din partea acestora a ținerii unui congres bisericesc, o aduc dipadin în legătură cu alegerile viitoare. În fața planului accentuat de unele cercuri sârbești, că adică la toamnă să intre în activitate și să pună candidați cu program naționalist, foile maghiare acasă pe frunțații sârbi de panslavism, și că conspiră contra patriei, urmărind crearea unei Sârbii-mari.

Purtarea foilor ungurești e cu atât mai suspectă, fiindcă ele laudă pe patriarhul Brancovici, o dovadă, că direcția ocărmuirii bisericești sârbești este contrară intereselor naționale sârbești, și servește ideii de stat maghiar. Din motivul acesta se exprimă contra necesității unui congres, bine știind, că bărbății sârbi, cari poartă la inimă interesele națiunii lor, vor bicia fără cruțare slăbiciunile patriarhului și vor pretinde încetarea sistemului de umilire a bisericești și poporului sârbesc.

GOLUCHOWSKI LA ISCHL. Din Viena se telegrafează, că ministrul de externe, contele Goluchowski, îndată după terminarea curei sale dela băi, va pleca la Ischl, unde va avea să refereze Măiestrii Sale despre situația politică externă, care în urma evenimentelor din Balcani a dat griji diplomației austriece.

Apel agrar. Reuniunea economică din comitatul Bars a lansat un apel către toți alegătorii, în care îi provoacă, ca la alegerile viitoare să voteze, fără deosebire de partid, pentru acei candidați, cari sânt fideli și probați aderanți ai reformelor agrare. Acest apel este o nouă dovadă, că partisanii agrarismului sânt decisi să intre organizași și rezoluți în lupta electorală. Prim-ministrul Széll Kálmán încă nu se declară nici pentru agrari, nici contra lor, dar' după alegeri e mare speranță, că nu vor rămâne străini de reformele pretinse de contele Károlyi Sándor, șeful agrarilor.

Fortificările Rusiei. Preumblarea torpilorilor rusești pe Dunăre până în fața Galaților și lucrările începute de guvernul rusesc pentru forti-

ficarea brațului Kilia, n'au alarmat numai cercurile politice din România, ci au produs o serioasă îngrijire în Europa întregă. Astfel „Reichswehr”, oficios vinea, spune că lucrările începute de Rusia sânt contrare unei hotărâri formale ale comisiunii europene, instituită la gurile Dunării prin tratatele dela Paris și Londra; numitul organ adaugă, că marile puteri ar trebui să se grăbească de a protesta contra acestui fapt, de care ce în cazul unui războiu, Rusia ar pute să paralizese flota română, trimițându-și vasele pe Dunăre până la Porțile-de-fer.

„Le Petit Bleu” pretinde a ști, că deja urmează tratative între puteri, în vederea unui demers comun pe lângă guvernul rusesc.

Cu totul altfel scrie „Novoje Vremja”, despre raporturile dintre Rusia și regatul român.

„România — zice numitul ziar — încă n'a avut ocaziune până acum ca să guste fructul binefacțiilor austriece, ca Bulgaria și Serbia. De aceea între Viena și București încă tot mai există legăturile, care în mod atât de isteț s'au rupt, între Viena și cele două capitale slave, între Belgrad și Sofia. Situația însă e astfel, încât e greu de crezut, ca România să o rupă cândva total cu puternicul seu vecin dela nord. Trecutul nu poate fi șters și în trecut există astfel de fire, cari leagă strins Rusia cu România. Marele duce Alexandru Mihailovici prin visita sa în portul român și prin întâlnirea sa cu principul moștenitor român a avut singurul scop să reamintească Românilor multe suveniruri plăcute.

Înainte marelui duce rus a defilat același batalion de vânători, care s'a distins la ocuparea Griviței. După comunicatele austro-ungare armata română e obligată să dea piept cu Rușii, după cum pretinde un anumiț punct al unei anumite convențiuni. Dar' oare nu sânt contrare acestui lucru suvenirurile dela Grivița, cari în număr considerabil mai trăsco în armata română și rusească. Un politician român s'a exprimat mai deunăzi, că, dacă pericol ar amenința România, e mai bine să se cufunde în marea slavă, decât în mocirla maghiară. Această expresiune, puțin cam drastică, arată în mod foarte caracteristic și ni merit sentimentele reale ale Românilor.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Din viața Sultanului

Abdul-Hamid.

(Urmare).

Sultanul în intimitate.

Figura sa. — Piele și oase. — Geniul și vicleșugul. — Analiza caracterului său. — Lecturile sale preferate. — Anecdote despre mania sa de frică.

Atât i-s'a schimbat figura cu timpul, și mai ales acum în urmă, că e imposibil să mai recunoască cineva că Sultanul Hamid e chiar însuși prințul Hamid-efendi. Umerii obrajilor eșii afară, o gură mare și buzele groase și barba, care ar fi albă dacă n'ar vâpși o însuși cu mâna sa, cu o compoziție murdă de cafea, nuci și alte materii tinctoriale, ce i'a fost recomandat de un șeic. Se vâpșește însă într'un mod foarte nedidaciu, astfel că barba i-e multicoloră. Fesul seu enorm virit până la urechi, îl acopere pleșuvia, ear' volumul, culoarea și forma acestui fes dau figurii sale o aparență și mai bolnăvicioasă.

Cât privește vâpsitul bărbii Sultanul nu ascunde cănușă de puțin nevoea de a disimula cineva încărungirea. Nici nu blamează pe cineva care se gătește. Din contră, văzând într'o zi pe Munir-pașă că începea a albi, l'a îndemnat a se vâpși.

— Așa fac și eu, — zise.

De statură potrivită, palid, rahitic și atât de slab încât arde de dorul de a se îngrășa, a ajuns acum numai piele și oase, trăind numai prin nervi. O asemenea constituție fatală era să-i înădușe rațiunea. Abdul-Hamid e în

adever neurastenic, și numai starea corpului seu poate explica contrastele caracterului seu. Un Turc, care a trăit mult timp pe lângă dînsul, spunea:

— Încă nu pot înțelege dacă e deștept sau imbecil, viteaz sau laș, cuminte sau nebul.

Sultanul e foarte inteligent; dar' tirania și frica permanentă în care trăiește, l'au concentrat toată inteligența în grija pentru conservarea sa personală. Astfel înșelăciunea, neîncrederea, fătărnicia, fereala, s'au desvoltat într'insul într'un chip monstruos devenind patimi. De aceea Abdul-Hamid a devenit un adevărat monoman, aparținând categoriei acelor, pe cari țințina medicală îi clasează în monomania persecuțiunii.

El e un oportunist foarte ager înțelegând fără greș mersul lucrurilor și natura pericolelor ce-l amenință, dar' pe care închipirea sa bolnăvicioasă le esagerează peste măsură. Dar' toată această inteligență a sa se aplică numai la rău. Vecinic stăpânit de temeri de moarte, muștrări de conștiință și griji pentru apărarea sa, a împins severitatea justiției sale până la neomenie.

Dacă după cum se spune, violența e deșteptăciunea popoarelor orientale, Sultanul poate fi considerat ca un geniu. Prin violența s'a urcat pe tron, prin ea se menține și prin ea guvernează. Plin de o încăpăținare misticoasă, supunându-se puterii celui mai tare cu gândul ascuns de a recăștiga mai târziu ceea ce e nevoit a părăsi, nici-odată lipsit de mijloace și uneltiri, prevăzător profund al împrejurărilor, știe în mod admirabil a evita pericolele prin strategeme totdeauna noi. Pânditor dibaciu, capabil a recurge la ori-ce înjosire față de inimiile sei când se teme de dînșii și ori-ce cruzime când îl învinge, își savurează răsunările cu atât mai mare

plăcere, cu cât mai mult timp le-a pus la cale în ascuns.

Nu numai viața unui om care-l importunează nu-l costă nimic, dar' și sângele ce se varsă pare a-i potoli nervii, totdeauna întins până a posni.

Seara înainte de a se culca, — po-vestește unul din chelarii sei, — ordonă să i-se facă lectură. Cărțile sale favorite sânt acelea cari sânt pline de narrațiuni de omoruri. Conceperea crimelor îi esaltează imaginația și-l împiedecă de a dormi. Dar' îndată ce lectura ajunge în partea unde se vorbește de vârsare de sânge, imediat se potolește și adoarme.

Cruzimea sa de inimă e ne mai pomenită. Când Neby-aga a strânatul în Taifa cu frâghiul unse pe nefericii Midhat-pașă și Mahmud-Gelaledin-pașă, Sultanul, voind să se asigure dacă în adevăr au murit acești binefăcători ai sei, a ordonat să fie îmbalsamate capetele lor și aduse în fața sa.

Această neîncredere și frică a sa au ajuns de multe-ori la esaltare comică. Cadri-pașă, pe care-l exilase numindu-l valiu de Adrianopol, muri acolo după câțiva timp. Cadavruul seu urma să fie înmormântat în Constantinopol și cociugul în care era așezat se afla deja pe drum, când Sultanul ordonă fără de veste să fie însoptit imediat la Adrianopol. Îl trănise în gând, că poate Cadri-pașă face pe mortul spre a părăsi pe furie în Constantinopol și în palat și a conspira contra vieții sale.

Altă-dată ear', a doua zi după aten-tatul lui Ali-Suavi contra vieții sale și a mișcării revoluționare din Ceragan, palatul lui Murad, care l'a turburat mult, Abdul-Hamid, chemând pe primul seu secretar Ali-Fuad-bey, îl atrase la ferea-

tră și arătându-i sublima Poartă, departe de vre-o 40 kilometri:

— Ii vezi? Ii vezi? — îi zise tremurând de frică. — Eu îi ved; sânt cu toții adunați acolo jos ca să proclame depunerea mea.

— Cine, Măiestate? — întrebă surprins secretarul.

— Ministrii, — răspuse Sultanul, — ministrii mei cari vor să mă detroneze! Dar' nu-i vezi?

Ali-Fuad-bey cu mare greutate de abia putu să liniștească pe maniac convingându-l că e înșelat de închipuire.

A dat de multe ori probe de înclina-re spre cruzime care dormitează în-tr'insul. Într'o zi venind vorba în fața sa despre obiceiul barbar al unora din Sultanii de demult de a espune pe o tipă în curtea vechiului Serai, capul tăiat al vizirului căzut în disgratie, aceea spre a inspira frică, Abdul-Hamid, care în acel moment era vesel, deveni deodată gânditor, clătina din cap și zise zimbînd:

— Ah!... ce păcat că nu pot face și eu așa!

Palatul Yldiz.

Un adevărat fort. — Păzitorii Albanezi.

Sultanul Mahmud, bunicul lui Abdul-Hamid, a clădit în 1832, pe virful dealului Beșicotaș, lângă Bosfor, un mic pavilion înconjurat de o mare grădină, dându-i numele de Yldiz (Stea). În 1844, Abdul-Medjid dărimă acest pavilion, înlocuindu-l cu altul mai mare. Mai târziu, Abdul-Aziz a înțins parcul până la mare și a clădit pe acol pe colo câteva alte pavilane mai mici.

Sultanul actual a locuit întâiu în Dolma-Bahce, situat pe malul mării. Cuprins însă de frică și cugetând, că aici nu e în deplină siguranță, a părăsit acest loc și și-a transportat reședința

la Yldiz, care are o poziție strategică admirabilă. După ce l'a mai lărgit, a început a-l fortifica și de atunci n'a mai încetat a-i înmulți mijloacele de apărare. Multime de pavilane, de diferite stiluri și mărimi au fost clădite în această imensă reședință imperială. Și nefcetat se clădesc altele și se restaurează cele existente, căci Sultanul, pe lângă altele are și superstiții orientale, de a crede că cu cât va clădi cineva mai mult, cu atât va trăi mai mult. Sute de arhitecți europeni defilează la Yldiz, dar' Hamid nu se încrede nici lor, cerându-le multe dificultăți prin mii de precauțiuni ce le impune pentru păstrarea secretului planurilor sale. Una din aceste precauțiuni e și interzicerea de a măsura distanțele altfel decât cu pașul.

Deasemenea are mania a se amesteca însuși la construcția sau repararea câte unui pavilion. Calculează înștiși până și numărul cărămidilor ce vor trebui. Și pretinde cea mai amănunțită esacitate în planurile inginerilor, pe cari îi silește a le subscrie pe toate spre a-i pute controla în urmă.

Cuprinsul domeniului Yldiz e înconjurat de un zid nesfârșit, foarte gros și înalt de 10 metri, de care în interior sânt sprijinite la rînd casarmele gardei sale. Un al doilea zid de aceeași soliditate, împresoară locuințele particulare ale Sultanului și ale familiei sale. În sfârșit apartamentul particular al Sultanului e un pavilion mic, jos, construit pe o stâncă artificială, cu totul de ciment îmbrăcat în sîrmă împletită, ca să fie apărât de esplosii și ferit de cutremure. Acest pavilion e înconjurat de un culoar, în care ziua și noaptea păzează Albanezii, înarmați până în dinți.

(Va urma).

Însă fiindcă oceanul slav nici-decum nu are de gând să se năpustească asupra României, Românii fără grijă pot tinde mână Rusiei, care fără nici o osteneală extraordinară îi poate apăra contra valurilor invasiunii maghiare.

Contra emigrării. Earăși un rescript ministerial în chestia emigrării! Ministrul de interne Széll Kálmán face atenție autorităților asupra abuzurilor unei societăți italiene de emigrare, care înșală cetățenii Ungariei și-i transportă în Brazilia și în alte părți.

Dă ordine, dle Széll, să încete abuzurile din țeară și atunci societățile de emigrare nu vor avea nici un rezultat.

O broșură politică. Partidul popular catolic din Ungaria a scos zilele trecute o broșură, în care, pe lângă espunerea programului său, arată și asupra marelui desastru moral, cauzat fărî prin introducerea legilor politice-bisericești, și pericolul ce amenință viața publică maghiară în urma covârșitoarei influențe a Jidovilor. Totodată instruează numita broșură pe alegătorii, cum să-și valideze dreptul de alegere și în jurul cui să se grupeze.

Foile evreiești, în frunte cu „Buda-pesti Napló” sunt supărate foc pentru acest „atac” îndreptat de partidul popular în contra „Chazarilor”, cum îi numește broșura pe Jidovi. În ea se cuprind o bună doză de antisemitism, și faptul acesta îi îngrijorează mult pe „noii patrioți”.

Broșura e tradusă în mai multe limbi din țeară. Noi facem atenție pe toți alegătorii români să nu pornească după ademenirile nimănui, ci să rămână fideli partidului național român și hotărârilor acestuia.

Din Sătmăar.

— **Adunarea generală a învățătorilor români gr.-cat. din Sătmăar, ținută în Domohida, la 8 August.** —

Ciomacoz, 10 August n.

Voiu încerca a descrie adunarea învățătorilor români, care s'a ținut în Domohida, o comună maghiară-sată. Un număr de peste 50 de învățători s'au prezentat la această adunare. O durere ne-a cuprins la vederea țăranilor din această comună, cari toți vorbeau ungurește, afară de unii bătrâni. Preotul Ajaky nici nu știe românește, ear' învățătorul Suhány este un tiner de curând eșit din preparandia românească dela Gherla; ce va face și cum va lupta e secretul viitorului; atăta vedem, că fostul învățător, acum pensionar, n'a progresat, n'a propus nimic românește.

La cîsurile 8 și jumătate s'a început executarea programului.

1. După terminarea serviciului divin, care s'a ținut de către dl. Pataki, preot și învățător în Sanislău, ear' cântările bisericicești le-a executat corul învățătoresc, — s'au început deșințele adunării, cari s'au ținut în biserică. Această adunare a fost onorată prin prezența părintelui Dr. Lucaci, a dlui G. B. Vancu și a altor persoane marcante.

Sedința.

2. Prima ședință se deschide la orele 10, sub președinția dlui Dr. Felician Bran, protopopul de Carei-mari, care prin o vorbire plină de învățătorii frumoase, arătând scopul marelui al adunării învățătoresci, declară ședința de deschisă.

3. Urmează citirea protocolului dela adunarea din Sanislău, în care amintite de veniturile și cheltuielile adunării, precum și despre oprirea adunării „Astrei” și înțelegerea balului care a adus deficit reuniunii. Nici de astă-dată n'au lipsit gendarmii.

4. După aceasta a urmat citirea raportului anual prin învățătorul Creșpai, notarul reuniunii, în care descrie hărnicia și progresul filialelor aparținătoare reuniunii.

5. Apelul nominal al membrilor prezenți și absenți.

6. Alegerea comisiunilor, după care ședința se suspendă pentru 1/2 oră.

7. La redeschiderea ședinței urmează propuneri diverse. Astfel dl. Dr. Lucaci, ca membru fondator, face o propunere în scris, referitor la salariul învățătoresc, care e primită în aplauzele generale. D-nul Irimias, învățător în Vezend amintește de premiul de 20 coroane, care s'a dat din fondul adunării pentru doi copii de învățători, cari studiază la școală. Dl G. B. Vancu propune, ca comitetul să facă un apel către toți învățătorii și către neamul românesc, spre a aduna un fond, care să servească pentru premierea acelor fi ai poporului, cari învață bine în școalele populare. Acesta ar fi un stimul puerternic atât pentru învățători, cât și pentru școlari și părinții lor, s'ar pute ajunge, ca în fiecare an școlastic cu ocaziunea

esamenului să se distribuie câte un premiu pentru fiecare școală românească aparținătoare arhiepiscopatului de Carei.

A doua propunere a dlui G. B. Vancu este, ca comitetul adunării să se lupte, ca să poată aduna pe toți învățătorii români gr.-cat. din diecesa Orăzii într'un singur corp. În acest scop zice dl propunător, că ar fi necesar să se țină un congres didactic la Oradea-mare. Atunci când toți învățătorii români vor fi uniți într'un singur corp, vor pute conlucra mai bine și cu mai mare folos pentru îmbunătățirea sorții lor. În acest scop ar trebui ca Ven. ordinariat dela Oradea să-i ajute; de sus vine tot darul, de sus ar trebui să pornească și această idee.

8. Urmează citirea raportului casarului și bibliotecarului, din care reiese că mulți învățători nu sparginesc nici moralmente nici materialmente reuniunea, pentru care dl președinte le face mulțumiri membrilor.

9. Se face criticarea operatelor prin dl G. B. Vancu, care a fost ales de către comisiunea criticătoare ca referent; peste tot au fost 10 operate cu diferite subiecte de domeniul pedagogic. Cele mai reușite lucrări au fost ale domnilor George Pteanuc, Dimitrie Chirvai, Nichita Ciriș, Gavril Moșu, Vasile Cucu, Alex. Cucu, Patriciu Pop, Const. Pușcas, Dimitrie Pop și Alex. Anderco. Acești domni autori de operate merită cinstea generală, că au muncit mai mult decât colegii lor. După ce dl G. B. Vancu face o critică atât din punct de vedere pedagogic, cât și ortografic, îi salută pe acești muncitori harnici în vastul câmp al educațiunii, la care congreseștii încă răspund prin urale insufletește.

10. Se procede la alegerea biroului, care rămâne tot cel vechiu cu unele mici schimbări. Apoi se hotărăște, ca în anul viitor adunarea să se țină la Ardușat. Dl Dr. Lucaci invită pe învățătorii la adunarea „Astrei”. Apoi dl președinte prin o vorbire insufletește la cîsurile 3 p. m., declară adunarea de închisă.

Apresiasi.

Aruncând o privire asupra acestei adunări trebuie se constatăm, că a fost foarte animată; aceasta dovedește, că învățătorii români sunt insufletești de scopul marelui ce urmărește această instituție. Ce progres umitor ar face învățătorii români, dacă n'ar fi șicanai și spionajii de inspectorii școlari și alți sateliți ai maghiarisării, cari au perdit conștiința binelui general și n'au alt merit, decât acela al cinismului politic; cari în ori-ce moment sunt gata a călca în picioare legea și dreptatea poporului român. Pe această specie de oameni îi proclamă guvernul din Budapesta, ca oameni de ordine și patrioți. Acești oameni nu mai întreabă și nu prețuiesc la învățătorii români nici capacitate, nici probitate, nici știință, numai maghiarism.

Românismul din părțile sătmărene trece prin o epocă de grea cumpănă, din care cauză mulți învățători perd aspirațiunile mărețe pe terenul cultural, moral și național, cu cari s'a hrănit generația cea bătrână. Astăzi puterea căzută în mâinile acestor demoni ai maghiarisării ne amenință cu ruina morală în educația poporului românesc. În urma denunțurilor false, guvernul din Budapesta nu vede în învățători, decât conspiratori contra maghiarismului.

Banchetul.

La 3 și jumătate ore s'a dat un banchet de 50 tăcămuri. La acest banchet a luat parte un mare proprietar din Domohida, cu numele Domahidy Béla, acela care acum e anul a întrebunțat toate mijloacele pentru oprirea adunării dela Sanislău. A venit să dreagă busuioacul cu învățătorii, pentru că se apropie alegerile. S'au ridicat mai multe toasturi. Dl Dr. Felician Bran închină cel dintâiu pahar în sănătatea gloriosului nostru domnitor Francisc Iosif; toți învățătorii se scolară în picioare și cântă în cor imnul „Doamne ține și protege”. Cel mai insufleteț toast a fost al părintelui Dr. Lucaci. Mai toastară mulți învățători. Interesant a fost discursul ce l-a ținut domnul G. B. Vancu la adresa dlui Domahidy. Arătându-i în colorile cele mai vii șicanale și persecuțiunile, ce le îndură învățătorii români dela inspectorii școlari îl roagă, că dacă într-adevăr e pătuns de binele Românilor, precum s'a manifestat în fața învățătorilor, atunci să lupte mai departe, că va avea respectul și iubirea tuturor Românilor din părțile acestea.

Horia.

Bilanțul societății comerciale pe acții „Ceres” din Satul-nou.

Sunt în posesiunea primului bilanț al societății de cereale „Ceres” din Satul-nou.

Din cifrele ce le prezintă bilanțul se vede, că capitalul social al acestei societăți e de 8000 cor., profitul brut (după 9 luni de activitate) atinge frumoasa sumă de 14.973.57 cor., ear' profitul net 726.18 cor.

Reverentul afacerilor arată considerabila sumă de 782.342.66 cor.

Cred că este de prisos a mai intra în amănuntele bilanțului, după ce că am

arătat datele principale de mai sus, din cari reiese strălucita garanță, că pe lângă actuala conducere soc. „Ceres” frumos viitor va avea.

„Ceres” e prima societate de cereale pe acții la noi Români.

Rezultatul ce ni-l arată bilanțul acestei societăți poate îndemna pe frunțașii nostri — în special dela sate — ca să imiteze pe fericiții inițiatori ai societății „Ceres” dela Satu-nou.

Meritul principal la înființarea acestei societăți se revine dlui Petru Stoica, președintele și directorul ei, care prin muncă neobosită, stăndu-i la dispoziție un capital foarte neînsemnat, a făcut un mare serviciu economilor din jurul Satului-nou, valorizându-le produsele cu prețuri cinstitute și scăpându-i de Jidani usurari.

Raptul, că pe lângă reverentul însemnat ce-l prezintă raportul direcțiunii, nu rezultă mult profit, se atribuie împrejurării, că capitalul social de 8000 cor. e prea neînsemnat pentru satisfacerea trebuințelor legate de această societate.

Conducătorii dela „Ceres” văzând rentabilitatea legată de scopul frumos ce-l are societatea, au făcut propunerea adunării generale pentru înmulțirea capitalului social prin o nouă emisiune de acții, ca astfel societatea fără griji să-și poată realiza pe deplin scopul propus la înființarea ei.

Bine ar fi, ca prin toate părțile unde economia câmpului e mai dezvoltată să se înființeze soc. de felul „Ceres”-ului, căci atunci pentru economii nostri nu mai e grea problema valorizării produselor câștigate cu atăta trudă.

Societățile vor avea chemarea să cumpere cerealele producătorilor după cursul pieții; ear' celor în lipsă de bucate le vor vinde mai ieftin ca „geșef-tarii” nemiloși.

Prin alcătuirea astorfel de societăți de cereale am da un avânt puternic economiei noastre, și de multe miserii am scăpa poporul econon.

Nicolau Macrea.

Condițiuni de primire

în școala civilă de fete a „Asociațiunii” din Sibiu și în internatul acesteia.

În clasa I a școlii civile de fete se primesc eleve:

a) cari dovedesc prin atestat de botez, că au împlinit cel puțin vârsta de 9 ani;

b) cari dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes IV. clase elementare (poporale sau primare), ori apoi dovedesc pe baza unui esamen de primire, că sunt bine orientate în materialul de învățământ prescriș pentru clasa a IV-a elementară.

În celelalte clase ale școlii civile de fete se primesc eleve, cari dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes vre-o clasă premergătoare dela altă școală de categoria școlii civile.

În lipsa unui astfel de atestat, sau pe lângă atestat de pe clasa V. și VI. dela școala elementară-poporală, primirea în ori-care clasă a școlii civile, ce corespunde vârstei elevei, se poate face numai pe baza unui esamen de primire, depus cu succes înaintea corpului profesoral al școlii, în sensul ordinanței ministerului regesei ungare de culte și instrucție publică, dto 11 August 1887, nr. 29000. Esamenul de primire este scutit de taxă.

Elevele, cari se înmatriculează pentru prima dată la școala noastră, au să producă atestat școlar, atestat de botez și certificat de revacinație.

În cursul complementar (supletor), împreună cu școala civilă de fete a „Asociațiunii”, în sensul ș-ului 6 din statutul de organizare al școlii, se primesc eleve, cari au absolvat cele patru clase ale școlii civile. Se pot însă primi și eleve, cari au absolvat cu calculi buni numai două clase civile, dacă au trecut de 15 ani și sunt împedecate a absorva toate cele patru clase civile.

Inscrierile pentru anul școlar 1901/1902 se pot face din 1—6 Septemvrie 1901 st. n.

Esamenul de emendare, se țin în 2 Septemvrie 1901 st. n. la 8 ore a. m. cu elevele, cari s'au însinuat la direcțiune în termenul prescriș.

În 4 Septemvrie 1901 st. n., la 8 ore a. m. se vor ține esamenul de primire, eară în 5 Septemvrie se vor începe prelegerile regulate.

Didactul e 4 cor. pe lună, și pentru elevele, ce se înscriu prima-dată la această școală, o taxă de înmatriculare de 4 cor., solvită odată pentru totdeauna. Același didactul e și pentru elevele din cursul complementar.

Elevele, cari voesc să fie primite în internat, fie eleve ale școlii civile, sau ale școlii elementare a reuniunii femeilor române, au să fie înseinate de timpuriu la direcțiunea școlii, înainte de începutul anului școlar, pentru ca să se poată face dispozițiunile necesare.

Taxa internatului e 400 cor. pe an, plătiți înainte în două sau cel mult în patru rate. Spesele pentru cărți, trebuințioase, pentru materialul de scris,

de desen și lucru de mână, nu sunt cuprinse în taxa amintită. Acestea se poartă separat de părinți, precum și cheltuielile pentru îmbrăcăminte și încălțăminte, pentru instrucțiune în forte-piano și în limba franceză.

Taxe pentru instrucțiune în forte-piano sunt de 2 categorii:

a) dacă o elevă voeste să iee orele singură, se computează la 2 ore pe săptămână taxa de 18 cor.* pe lună; dacă 2 eleve împreună iau instrucțiune în aceeași oră, taxa se computează la 2 ore pe săptămână cu 9 cor. de elevă; sau

b) dacă o elevă voeste să iee orele singură, se computează la 2 ore pe săptămână taxa de 12 cor.* pe lună; dacă se întrucesc 2 eleve în aceeași oră, taxa se computează la 2 ore pe săptămână cu 6 cor.* pe lună de elevă.

Instrucțiunea din limba franceză câte 2 ore pe săptămână se computează pe lună 2 cor. de elevă.

Toate taxele se plătesc direcțiunii școlare.

Edificiul internatului este situat în mijlocul unei grădini frumoase în nemijlocită apropiere de parcul orașului și e provăzut cu apadut, baie proprie, lumină electrică, etc., încât ofere cele mai bune condiții igienice.

Elevele din internat, afară de școală au în fiecare zi ore de conversațiune în limba franceză, maghiară și germană după trebuință. Pe lângă aceea ele se prepară și învață lecțiunile sub conducerea și cu ajutorul directorului, al profesorilor și guvernantei.

Elevele, cari voesc să fie primite în internat, mai au să aducă cu sine: o saltea, un covor la pat, 2 perini, 2 fețe de perini, o plapomă sau fol de coperit, 4 cîrșafuri (lințoluri, lepedee), 6 ștergare, 6 șervete, apoi perii de dinți, săpun și 2 pieptene, cari toate rămân proprietatea elevei. Afară de acestea schimburiile de trup sau albiturite, câte 1/2 duzină din fiecare, ciorapi și batiste (marami) câte 1 duzină, 1 parapleu (coort) și încălțăminte trebuințioasă. Cât pentru toatele nouă, părinții și tutorii sunt sfătuiți a nu face de acestea pentru copilele lor, căci pentru uniformitatea îmbrăcăminte eleavelor interne, aele toatele se fac aici cu prețuri moderate, prin îngrijirea direcțiunii internatului. Strins de uniformă se țin: o haină, 2 șurte în forma unei haine, o pălărie de vară și una de iarnă, cari necondiționat au să se facă aici și cari peste tot vor costa cam 30—40 cor.

Dela direcțiunea școlii se poate primi prin post: „Statutul de organizare” și „Regulamentul intern” al școlii, „Regulamentul pentru cursul complementar”, „Planul de învățământ” și „Regulamentul ministerial pentru esamenul public, private, supletorii și de emendare”, a 10 cr. exemplar. Dela direcțiune se poate primi pentru 2 cor. și „Monografia” școlii, în care pe lângă istoricul institutului, se află descriș edificul școlii și al internatului și toate amănuntele.

Sibiu, în 1 August 1901.

Directiunea școlii.

Convocare.

Despărțământul Vêrșet al „Asociațiunii”.

Comitetul despărțământului Vêrșet al „Asociațiunii” pentru literatura română și cultura poporului român prin aceasta convoacă adunarea cercuală pe 29 August st. n. a. c. la 3 ore p. m., la Vêrșet, în sala Hotelului „Baross” (Piața mică):

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării cercuale.
2. Raportul comitetului cercual.
3. Raportul casarului.
4. Esmiterea unei comisiuni pentru censurarea raporturilor de sub 2 și 3.
5. Esmiterea altei comisiuni pentru înscrierea de membrii noi și încasarea taxelor.
6. Eventuale disertațiuni, cari se vor însina cu cel puțin 48 ore înainte de adunare.
7. Raportul comisiunilor de sub 4 și 5.
8. Alegerea directorului și comitetului cercual pe un period nou.
9. Alegerea delegaților pentru adunarea generală a „Asociațiunii”.
10. Designarea locului pentru adunarea viitoare.
11. Eventuale propuneri.
12. Alegerea comisiunii pentru autenticarea protocolului și închiderea adunării.

La adunarea prezentă sunt invitați cu toată onoarea toți membrii despărțământului nostru, precum și aceia, cari se interesează de „Asociațiunea” și doresc a sprigini cultura română.

Din ședința comitetului cercual al despărțământului Vêrșet.

Vêrșet, la 1 August 1901.

Dr. Petru Zepeniag, v.-director.

Avram Corcea, secretar.

* Din care suma 2 cor. se contează pe lună institutului, pentru susținerea forte-pianoului în stare bună.

Cronica zilei.

Sibiu, 14 Aug. n. 1901

Logodnă princiară. E vorba de logodna marelui duce moștenitor al Rusiei cu principesa engleză de Connaught.

Neecrolog. Subscriși cu inima adânc întristată aduc la cunoștința tuturor consăngenilor, afilierilor și cunoscuților, că mult iubită soție resp. mamă, fiie, soră și noră Marița Popescu n. Lelufiu, prin o moarte repentină între suferințe grele a adormit în Domnul la 13 August a. c., 3 ore dimineață, în al 26-lea an al vieții sale laborioase și al 6-lea al prea fericiții căsătorii. Rămășițele pământești ale scumpei noastre defuncte s'au binecuvântat după rîitul gr.-cat. astăzi, în 14 Aug. n., la 3 ore p. m., în biserica gr.-cat. din loc, și se vor așeza spre eternă odihnă în cimiterul nou din M.-Ludoș, lângă osîmintele prea iubitei sale fiie Elvira. Fie-i țărina ușoară și memoria neuitată! Dr. Iuliu Popescu, avocat, ca soț; Ovidiu și Iustin, ca fii și numeroase rudeni.

De-ale vremii. Din Sătmăar se vestește, că după niște călduri tropicale a urmat un timp răcoros. Pe când înainte cu câteva zile termometrul arăta 35° R., acum a căzut la 10° R. În urma schimbării brusce a temperaturii s'au bolnăvit mulți oameni.

Csárdás-ul din Merourea. Din Merourea (lângă Sibiu) ni-se scrie: Duminecă, în 11 August st. n., și-a ținut adunarea generală în Merourea, despărțământul Merourea al „Asociațiunii” pentru literatura română și cultura poporului român.

Din acest prilegiu tinerimea română din Merourea și jur a aranjat cu concursul unui grup de teologi din Sibiu, un concert împreună cu dans.

Atât la ședințele adunării, cât și la concert a luat parte public numeros din Merourea și împrejurime. Și nu înzădar, căci toate punctele programei concertului au fost executate spre deplină și generală mulțumire, despre ce dovadă erau sgomotoasele aplauze, cu cari harnicii concertanți și conducătorul lor dl I. Tănase au fost răsplătiți din partea publicului.

Nu tot așa însă au satisfăcut așteptările publicului aranjări dansul. La început a mers bine, românește, jucându-se în preponderanță frumoasele noastre jocuri românești.

Puțin înainte de pauză însă situația s'a schimbat spre scandalizarea tuturor oaspeților de bine. Venind sub judele, silvicultorul și încă vre-o câțiva inși dela judecătoria cercuală, au început să comande la csárdás-uri de credea că ești pe pusta Ungariei și nu la o petrecere românească.

Și ce e mai condamnabil și scandalisator, tinerimea noastră în loc să protesteze, se frământa în „csárdás” și dînsa bătînd din călcăie și chiuiind.

Un singur tiner (onoare lui) a fluterat la începutul „csárdás”-ului, dar văzînd că ceilalți atât de mult și-au uitat de sine, a părăsit petrecerea împreună cu multe familii române, indignate de batjocura pusă pe această petrecere „românească”. Nu mi-am putut însemna numele domnișorilor „csárdăști”, dar cred că îi voi afla!

Le zic însă: Să le fie rușine!

Livică.

Conflictul franco-turc nu s'a terminat. Compania franceză, care a construit cheurile din Constantinopol, zice, că a cheltuit 35 milioane și pentru răscumpărarea lor de oștră statul otoman, compania cere 45 milioane. Afară de aceasta, alți creditori francezi pretind Porții pentru datorii vechi încă vre-o 50 de milioane. În total deci Franca cere Turciei să plătească naționalilor francezi vre-o sută de milioane.

Refugiarea iesuitilor. Iesuiții din Franca s'au adresat orașului Oradea-mare, oferindu-i mari sume de bani, în schimbul dreptului de a se așeza acolo.

Primiriile în școala superioară veterinară din Budapesta. Cu începutul an. școl. 1901—1902 în această școală se primesc numeroși elevi cu esamen de maturitate dela gimnasil și școale reale. Pentru elevi puri eminenți și cei cu calcul general bun sunt sistemate numeroase stipendii parte de câte 800 cor., parte de câte 600 cor. Petițiunile pentru stipendii trebuie adresate ministrului de agricultură prin rectorul școlii veterinare superioare (ex alătorovși) foșkola rectori hivatale) în Budapesta; și sunt a se instrua cu testimoniu de maturitate în copie autentică și cu atestat de paupertate.

Conjurațiune anarhistă. Din Londra se telegrafează, că poliția de acolo a descoperit o conjurație anarhistă contra regelui Edward.

Sporirea marinei engleze. Ziarul „Globe”, anunță, că guvernul englez a comandat mai multe vase submarine după sistemul american.

La fondul de 20 bani întemeiat de „Reuniunea sodalilor români din Sibiuu” pentru acuirea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriaşilor români din Sibiuu, au contribuit următorii: Simion Alămorean, paroh, Neaga Alămorean (Alămor); Aurel Maniu, paroh, Polixina Maniu născută Ghibu (Răcăţu); Ioan Moruşca, paroh, Ana Moruşca născută Cado, Pompeiu, Adrian, Silvestru, Aurel, Mateiu şi Lucreţia Moruşca (Craiva, presb. Alba-Iulia), fiecare câte 20 bani; George Muncuş, paroh, Sabina Muncuş născ. Fodorean, Victor Muncuş, dela toţi trei 1 cor.

Înmormântarea lui Crispi va fi mâine, în 15 August st. n. Familia marelui bărbat de stat a primit o mulţime de telegrame de condolenţă, anume din partea regelui Italiei, a guvernelor străine, a diferitelor persoane şi corporaţiuni.

Pentru catedra de drept public la universitatea din Cluj s'a scris concurs. Emolumentele sînt 5000 cor. leafă, 1120 cor. bani de cuartir, plus cinci cuinquenale de câte 800 cor. Probabil, că va fi denumit profesorul Dr. Nagy Ernő din Orade.

Sâmbătă noaptea, poliţia din Cluj cu ajutorul miliţiei şi al cetăţenilor esmişi a pus mâna pe 18, ear' Luni pe 26 şi Marţi noaptea pe 24 indivizi fără ocupaţie. E ştiut, că Clujul are sumedenie de astfel de vagabunzi, cari aproape zilnic comit tot felul de crime, furturi, spargerietă, fără-o poliţia de până acum să le fi putut da de urmă.

La Sinaia. Comitele-suprem din comitatul Braşovului, contele Lăzar István şi soţia sa, fiind Vineri în excursie la Sinaia, au fost invitaţi de Regele Carol la un prânz.

Daruri ruseşti. Rusia a oferit Sârbiei un însemnat număr de puşi şi cartuşe, pentru completarea armamentului.

Licenţa pentru trupe teatrale. Ministrul de interne a dat o ordinaţiune, că în comunele, cari n'au comisiuni teatrale, are să dea primăria trupelor teatrale licenţa de joc. Prin aceasta s'a uşurat existenţa trupelor mai mici, cari erau până acum supuse gîndărilor primăriei şi capitanelor de poliţie, singuri îndreptăţiţi a da concesiuni de joc.

Scandal la tîrg de ţeară. După cum comunică foii ungureşti, la tîrgul de ţeară dia Bran s'a întîmplat un mare scandal în localul preturei de acolo. Doi comercianţi din Braşov, Wittner şi Ring, nevoind să plătească vama de tîrg, au fost conduşi de gendarmi la pretură. Aici au făcut un scandal mare, insultând pe funcţionari şi atacând pe gendarmi. Unul din aceştia l-a străpuns pe Wittner cu baioneta, care l'a eşit prin spate. Rena e mortală. Tovarşul acestuia a fost legat şi dus în temniţă.

Premii pentru servitori şi servitoare. Ministrul de agricultură a cerut dela primării să-l prezente un concept despre servitori şi muncitorii, cari s'au distins prin purtare morală, diligenţă şi oredinţă. Cei mai buni din aceştia vor fi premiaţi cu câte 100 cor., căpătînd şi diplomă de recunoştinţă.

Tolstoi e pe deplin însănătoşat, aşa că s'a terminat şi opul seu cel mai nou despre muncitori. Titlul cărţii e: *Unicul mijloc*. El lucră de dimineaţa până la amiază şi în fiecare zi face o preumblare de două ore.

Episcopi noi. Foile maghiare aduc ştiri, că M. Sa Monarchul ar fi subscris actul, prin care Dr. István Vilmos e denumit episcop în *Sombathely*, ear' contele *Széchenyi Miklós* în Győr.

Administrator al diecesei sârbesti din Timişoara, în urma morţii episcopului *Nicoară Popovici*, a fost propus guvernului episcopul *Sević* din *Bacău*.

Gură mare. În spitalul din Seghedin se află o fată de pe pustă, căreia i-a crescut gura până la urechi.

Bancnotele de 10 coroane vor ajunge în circulaţie cu ziua de 2 Septembrie st. n.

Emigrarea Evreilor din România. Evreii săraci din Bucureşti s'au întrunit alaltăieri în patru locuri: într-o cîinărie din calea Văcăreşti, într-una din calea Moşilor, în calea Dudeşti şi în sinagoga din calea Văcăreşti. Ei au discutat asupra unei viitoare emigrări în Spania şi în Transvaal. După-cum se ştie, consulul Spaniei la Londra a comunicat guvernului englez, că guvernul Spaniol e dispus să primească în Spania pe Evreii cari emigrează din orice-stat european. În întrunirile de alaltăieri s'au ales comitete cari să ceară informaţii dela autorităţile spaniole şi din Transvaal asupra condiţiunilor în cari sînt primiţi acolo emigranţii evrei.

De-ale poliţiei din Cluj. Prima-ral Svacsina, reîntors dela băi, cercetînd procesele verbale luate despre casurile de brutalisări ale poliţiei, s'a convins despre vinovăţia ei şi a suspendat din oficiu pe inspectorul şi comisarul de poliţie, precum şi inspectorul casei de corecţiune.

Furt mare. Cassarul dela atelierle de oţel din Terneuzen (Belgia) a defraudat, ajutat de administrator, 500.000 lei.

Avis. La şcoala comercială a dlui dir. Alois Weiss, prea bine cunoscută şi pretutindeni recomandată pentru băieţi, bărbăţi tineri, fete şi femei, Viena, I. Getreidemarkt 16, se vor începe cursurile cu mijlocul lui Septemvrie, începîndu-se înscrierile deja. Numărul frecvenţanţilor şi al frecvenţanţilor a crescut şi în anul acesta, trecînd peste 1200, un număr, care grupează şcoala aceasta între cele mai mari ale monarhiei. Înştiinţările se primesc şi în decursul vacanţelor.

Foc. Uriaşul castel, zidit în stil italian, al contelui Andrassy Géza s'a prefăcut în cenuşă. O mulţime de lucruri de artă, mobilierul şi altele au pierit în flăcări, numai statuetele şi galeria de tablouri a putut fi scăpată. Deşi castelul a fost asigurat, paguba neapărată se urcă la suma de aproape o jumătate de milion.

Bombă în biserică. În biserica St. Nizier din Troyes (Francia), pe timpul când credincioşii se aflau la ruga de seară, a explodat o bombă de dinamit. Cupola bisericii s'a clătinat, de pe platon o adevărată ploaie de var şi sfărîmături au căzut peste oameni, ear' altarul şi armoniul s'au răsturnat de puterea sguduiării. Din fericire n'a fost vulnerat nime. Un om, care în decursul zilei a umblat în biserică, e arestat; se presupune că e un anarhist.

Un regicid care s'a terminat pedeapsa. Ziarele italiene anunţă soarea la Neapole alui Gomez, acela care a fost complice lui Orsini în atentatul contra lui Napoleon al III-lea în 1858.

Gomez, pe care mulţi îl credeau mort, a sosit în insulele Salut, unde a fost deportat timp de treizeci şi nouă de ani.

Acest regicid condamnat la vîrsta de douăzeci şi nouă de ani, azi are şaptezeci şi doi de ani.

Se pare că clima omoritoare a insulei unde a fost deportat, nu l'a oboit de loc.

Pactul comercial româno-turc. Din Constantinopol se vesteşte, că pactul comercial româno-turc, care sună pe oinci ani, a fost subscris ieri definitiv, în numele guvernelor lor de către ambasadorul *Ghica* şi ministrul de externe turcesc *Tevfik-paşa*.

Marcă postală universală. Statul Neu-Seeland din Australia a făcut tuturor postelor din lume propunerea pentru acceptarea unei marce unitare, aşa că epistolele în toate statele să meargă cu acelaşi preţ. Italia, Helveţia, Egiptul, Mexico, Chile şi Paraguay sînt de acord, Francia, Anglia şi Rusia propun o hotărîrea definitivă să se lase congresului universal de poştă, care va avea loc la anul 1902 în Roma.

Trenul Făgăraş-Sibiuu eară circulează, începînd de azi, fiind calea ferată reparată.

MAI NOU.

Francia şi Turcia.

Conflictul ivit între Turcia şi Francia din cauza *docurilor* zidite de o societate franceză, s'a aplanat în mod paacnic. Sultanul a asigurat pe ambasadorul francez *Constant*, că societatea *docurilor* va căpăta satisfacţie deplină.

Regele Sârbiei la Roma.

O telegramă din Belgrad anunţă că Alexandru, regele Sârbiei, după vizita dela Constantinopol va cerceta şi curtea din Roma, unde se va întîlni cu principele *Nichita* al Muntenegrului. Cu această ocaziune se vor înţelege pe deplin referitor la ţinuta ce au să observe în chestiunea balcanică. Această vizită se zice că ar fi pusă la cale tot de *diplomaţia rusească*.

Răsboiul sud-african.

Kitchener raportează guvernului englez, că săptămîna trecută au avut cel mai strălucit succes operaţiunile engleze. 39 Buri au căzut, 20 au fost răniţi, 625 au ajuns prizonieri şi 85 s'au predat. Au luat dela Buri 244.000 cartuşe, 754 furgoane, 5580 cai şi 33.000 de vite cornute. Colonelul *Kekeovich* a prins 40 de Buri, între cari şi *Volmaranet*, fost preşedinte al primului *Volksraad*.

Kruger sperează, că împăratul Germaniei în sfîrşit se va decide să inter-

vină în interesul păcii. Senatorul francez, *Paulini*, scrie în *«Eclair»*, că Olandezii din *Cupland* se vor *rescula* cu grămada în luna Noemvrie ori Decemvrie.

Din public. *)

Dare de seamă şi mulţumită publică.

(Urmare).

Lista nr. 38 a domnişoarei Miţi Chereştes din Dej: Dr. Chereştes 10 cor., Bogdan, căpitan, Dr. Barbul, Dr. Chereştes, Dr. Şilamu, G. Gradoviciu, Const. Rusu, fiecare câte 4 cor. Suma 34 cor.

Lista nr. 39 a domnişoarei Minerva Cosma din Sibiuu cu suma de 159 cor.

Lista nr. 40 a domnişoarelor Găvrus şi Săcărea din Satulung cu suma de 64 cor.

Lista nr. 41 a domnişoarei Alexandrina Ardelean din Pészák cu suma de 56 cor.

Lista nr. 42 a domnişoarei Tertulia Lucaci din Şişeşti cu suma de 30 cor.

Lista nr. 43 a domniului Ioan Bratu din Tilişca cu suma de 4 cor.

Lista nr. 44 a domnişoarei Tili Filipan din Năseud cu suma de 28 coroane.

Lista nr. 45 a domniului V. Gr. Borgovan din Bêrlad cu suma de 12 coroane.

Suma totală a înşirărilor 45 liste 1415 cor.

Singuraticile contribuiri sînt următoarele:

Dr. Alexandru Mocsonyi de Föbn 200 cor., d-na Ida de Osato, Blaj, d-na Victoria Filipan, Năseud, d-na Elena V. Hamsea, Lipova, d-na Ana Filip, Abrud, d-na Dr. Stefan Pop, Arad, fiecare câte 100 cor., d-na Silvia Isopescu, Suceava 52 cor., 20 bani, d-na Maria Cosma, Sibiuu, d-na Aurelia Jurca, Szarvasz, d-na Ana Pop, Cluj, fiecare câte 50 cor., d-na I. Dogeş, Lipova, I. cav. de Puşcariu, Bran, fiecare câte 10 coroane, d-na M. Turon, Făgăraş 5 cor., banca „Riureana”, Kápolnok-Monostor, I. Hătegan, M. Derzse, fiecare câte 4 cor., Dr. Augustin Bunea, Blaj, Nicu Balmoş, Cernăuţi, Emanuil Ungurean, Timişoara, banca „Brădetul”, Orlat, banca „Oraviţana”, Oraviţabánya, fiecare câte 10 cor., familia Simonescu, Sibiuu 20 cor., Dr. Nicu Blandu, Storjineşti 5 coroane, A. Oniţiu, Seghedin 2 cor., Aurel Şulţiu, Ploesti 8 cor., Achim Maniu, Serejevo 10 cor., domnişoara Marişti David, Sebeşul-săseş 4 cor., d-na I. Moldovan, Sibiuu 10 cor., Dr. A. Frâncu, Sibiuu 20 cor., domnişoara Silvia Buda, Somcuta-mare 24 cor., Dr. Pop Coriolan, Oradea-mare 40 cor., Moise Drumboiu, Tohanul-vechiu, Aurora Leuca, Păndota, fiecare câte 4 cor., Ioan Katona, Maros-Dalos 12 cor., Iosif Popescu, (Caracal) 19 cor., 10 bani, Ioan Cirlea, Alba-Iulia 10 cor., doamna Maria Iernea, Alba-Iulia 8 cor., Ioan Bocanici, Hăteş 4 cor., Eugen Stief, Cluj 10 cor.

(Va urma).

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacţiunea nu e responsabilă.

ECONOMIE.

Premii pentru cai. În 11 Septembrie a. c. se vor împărţi la tîrgul de cai din Sibiuu 400 cor. ca premii pentru cai, precum şi diplome de recunoştinţă. Premii se dau pentru iepe de 4—9 ani cu mînzii, cărlane de 3 ani şi mînzii, cari să fie bine grijiţi şi desvoltăţi. Cei-ce concurează la aceste premii se-şi aducă iepele în 11 Sept. dela 6—8¹/₂ ore dim. la locul numit, unde le vor aşeza după comune. Nu se plăteşte nici o taxă.

Raport economic. După ultimele rapoarte se aşteaptă în grău o recoltă de 35 mil. mîji metrice, cu 3¹/₂ mil. m. m. mai puţin ca anul trecut. În ţinuturile româneşti se aşteaptă o recoltă de 6 m. m. la jugăr în comitatele Alba-de-jos, Braşov, Făgăraş, Tîrnava-mare, Sibiuu şi Turda-Arieş, 5—6 m. m. Ciongrad, Bihor, Sătmăr, Bistriţa-Năseud, Hunedoara, Cluj, Mureş-Turda şi în cele din Bănat. Cu *săcară* au fost sîmănite 2 mil. 1896 jugere cat, de pe cari se va lua o recoltă de 11¹/₂ mil. m. m., ceva mai mult ca în anul trecut. *Orzul*, de *primăvară*, cultivat pe 1 mil. 790.490 jug. va da vr'o 10 mil. m. m. *Orşul* (mai bun în Bănat, va da aproape 10 mil. mîji metrice de pe 1 mil. 738.227 jug. cat. *Cucuruzul* se arată în cele mai multe locuri slab. *Cartofii* stau bine. *Viile* stau bine, afară de locurile, unde au fost stricate de grindină. Pomii vor da în cele mai multe locuri o recoltă slabă.

Recolta din Moldova deşi era grav ameninţată până mai zilele trecute promise a fi destul de îmbucurătoare. Grăul udat de ploii a fost pus la uscat şi rîul pricinuit se poate considera ca îndreptat.

Producţiunea grăului în Moldova în genere se speră a fi de 1¹/₂, până la 2 chile de pogan.

Cucuruzele în schimb sînt admirabile şi făgăduose o îmbelşugată recoltă.

Bibliografie.

In Panteon.

Cartea dlui *Silvestru Moldovan* cu titlul: *In Panteon. Mormintele marilor nostri bărbaţi dela 1848/9*, a cărei apariţie am anunţat-o zilele aceste, cuprinde 21 de schiţe biografice ale următorilor bărbaţi mari de ai nostri: Simion Balint, G. Bariţiu (cu medalia comemorativă bătută de Academia Română la iubileul de 80 ani al lui Bariţiu), S. Bărnuţiu, I. Butean, N. Corcheş (învîgătorul dela Fântânele), P. Dobra, V. Fodor, Amos Frâncu, Simion Groza (preotul din Rovina), Avram Iancu (cu două portrete), Dionisie P. Martian, Florian Micăş, Vasile Moldovan, Andrei Mureşan (cu casa unde s'a născut), Alexandru Papiu Ilarian, Simion Prodan (preot în Măgina şi vice-prefect în prefectura lui Iancu), Aron Fumnu, Andrei Şaguna, Nicolae Solomon (cu portret), Alexandru St. Şulţiu, Nicolae Vlăduţ.

După aceste schiţe sînt două ad-nexe, de cuprins valoros: *Lista legiunilor nostri dela 1848/9*, cari au luptat cu arma şi ale căror nume se amintesc în scrieri şi documente. La numele legiunilor sînt notiţe despre lupte etc.

Al doilea adnex este: *Iancu şi Vasdrăv*, cuprinzînd descrierea luptei dela Fântânele şi o tradiţie despre Iancu.

Cartea dlui Moldovan ni se prezintă foarte dragă şi atrăgătoare. Ea ne conduce în marele Panteon al Ardealului, dela moment la moment, scotînd în relief meritele şi rolul, ce-l au în trecutul nostru bărbaţi amintiţi şi dînd inscripţiile dela morminte.

Cartea se află de vânzare la librăria noastră şi costă 1 coroa. (Pentru România 1 leu 20 bani).

„Băncile de emisiune şi circulaţiune monetară, în special Banca naţională română”, de A. D. Damianof. Bucureşti, editura „Nouei Reviste Române”. Preţul 1 leu 50 bani.

„Ţiganiada” sau *Alexandria ai Ţigănească*, o preafrumosă povestire în 12 cântări şi vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaiscusitul *Ioan Budai Deleanu*, ear' acum din nou scoasă şi pe înţeles întocmită de V. O. — Editura librăriei Ciureu în Braşov. Preţul 45 cr.

„Sîntem o ţeară săracă sau bogată din punct de vedere economic?” de V. S. Moga, Bucureşti. Institutul de arte grafice „Eminescu”. 1901. Preţul 50 bai.

„Diplome maramureşene din sec. XIV. şi XV.”, adunate şi comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apsa, advocat şi protofisc comitatens în Sighetul-Marmăţiei (M.-Sziget). Tomul I, preţul 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicaţi, dintre cari 310 acum ved lumina zilei pentru întâia-dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest preţios op în atenţiunea nu numai a specialiştilor, dar a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul şi relaţiunile etno-şi geografice ale romanticei Marmăţiei. Aparatul ştiinţific, cu care ne prezintă dl. Mihályi rezultatul muncii oşbitoare de sorutare a arhivelor, mănăstirilor, colecţiilor private etc. dovedeşte, că autorul dispune de largi cunoştinţe istorice, şi poate ajunge în rîndul primilor nostri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât şi naţiunii române, dacă continuînd cu edarea şi prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vîlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosul Maramureş. O astfel de întreprindere ştiinţifică merită spriginul întregului neam românesc.

Opul se află de vânzare la autorul, dl. Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget.

„Troparele Chemării Duhului Sfânt”, compuse pe baza melodilor comunicate de Escel. Sa I. P. S. S. domn arhiepiscop şi metropolit *Ioan Meftanu*, pentru cor de bărbaţi, de Timoteiu Popovici, prof. de musică la seminarul „Andrian”. Op 10. Sibiuu, 1901. Preţul unui exemplar franco 65 cr.

„Contribuţiune la studiul blefaroplastiei”. Procedul de lam-bon focal oriental. Tesă de doctorat, de Emil Bianu. Bucureşti, 1901.

Novele, de Ioan Pop Reteganul, este titlul unui volum ce a apărut acum în Bucureşti, în editura librăriei Leon Alcuay. Conţin bucoşile: *Pirula Nului, Cergitorul, Tudorica, Minte de muieră şi pace! Bietul Isoda, Mitru Pascului, Petrea Iovului*, şi se află de vânzare la autorul în Ratteg, preţul 1 cor. — Tot acolo se află şi scrierea lui *Novele şi Schiţe*, asemenea cu preţul de 1 coroa. Această scriere conţine: *Biserica pocăinţii, Blândocul, O inimă nobilă, Nenea Alec, Popa Toma, Salvina şi Susana cea nebrună*. Ambele aceste scrieri le recomandăm cetitorilor nostri ca scrieri morale şi leşne de pri-ceput.

„Poveştile priveghitoare”, după „Înşiră-te Mărgărite”, de I. Manliu. Estras din publicaţiunea „Lui Titu Maiorescu, Omagiu”. Bucureşti, stabilimentul grafic I. V. Socec, str. Berzei nr. 59. Preţul 25 bani.

„Originea cuvîntului Valah”, de Dr. Dimitrie Magdu, Sibiuu, „Tipografia”, soc. pe acţiuni, 1901.

Vorbe înţelepte. Maxime şi reflecţiuni din literatura universală, culese de Aurel C. Popovici, Bucureşti. Editura institutului de arte grafice şi editură „Minerva”. 1900.

Este o bogată colecţie de maxime, adunate cu multă sîrguinţă şi pricepere de vrednicul nostru compatriot Aurel C. Popovici. Cartea are format 8-av mic, portativ şi 316 pag. cuprinzînd la 1300 de maxime şi sentenţe, tot atâtea perle preţioase ale cugetării celor mai renumiţi scriitori şi bărbaţi de valoare ai tuturor popoarelor. Preţul este 1 leu 50 bani.

Căzătorile patriarhului Macarie de Antiochia în ţările române (1653—1658), tesă pentru licenţă în istorie, de Emilia Ciorean, Bucureşti, stabilimentul grafic I. V. Socec.

„Curs de albinărie”, de Conta C. P. Vol. I. Bucureşti. (Nr. 1 din „Biblioteca naţională ilustrată”).

Geografia Ungariei şi elementele din geografia generală pentru şcolile populare, de Dr. Nicolae Pop. Editura IX, îndreptată şi acomodată celui mai nou plan de învăţămînt Braşov, 1900. Editura lui H. Zeidner. Preţul broşurat cu harta Ungariei în negru 50 bani, colorată 60 bani.

Higiene sau cartea sănătăţii, manual pentru şcolile populare, de Dr. St. Erdélyi, medic în Orăştie. Blaj, 1900. Preţul 30 bani.

Patriarhale. Poesii de St. O. Iosif, Bucureşti, editura librăriei H. Steinberg 1901. Preţul 2 lei.

Soşti în Sibiuu.

La 14 August n. 1901.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”: Vogel, cu soţia, rentier din Berlin; Murgescu, cu fiica, general din Bucureşti; Hopp, cu familia, administrator din Boia; Elekes, procuror reg. din Alba-Iulia; Szűcs, cu soţia, forestier din Sebeşul-săseş; Hartwig tinichigiu din Orăştie; Aczel, preţur din Budapesta; P. Puriceanu, N. Puriceanu, din Bucureşti; Onoşcu din Galoh, advocat; Dr. Hellvig cu familia din Brînn, Dr. Christodulu cu soţia din Bucureşti, medici; Neufeld, Bettelheim, Rothhauser, Bernhardt, din Budapesta; Janky din Oradea-mare, Adelberg din Praga, Biri, Lebelstein din Rimmie, Matala, Vurvujiu din Slatina, Oprescu din Bucureşti, Seiler din Deva, Meyri, Nagy, Steinbach, Holovich, din Viena, comercianţi.

Hotel „*Neuherer*”: Bary, privatier din Cluj; Fischer din Braşov, Szekessy, Verék din Dombros, comercianţi.

Hotel „*Melzer*”: Moldovan, protopop din Noorichiu; Tomulescu, advocat, Siegel, restaurator din Bucureşti; Guşăila, profesor din Brăila; d-na Simon, cu copiii din Rimmie; Dumitrescu, oficial din Bucureşti; Cărpeneşan, preot din Răhau; Kollman voiajor din Viena; Vandrade din Călimăneşti, Cocias din Bucureşti, ingineri.

Hotel „*Mihailu*”: Berger, voiajor din Pforzheim; Ivan, învîţător din Apoldul-mare.

Hotel „*Habermann*”: Delardo cu familia, Păna cu familia, lucrători de lemn din Căneni.

Pentru redacţie şi editură responsabil: Andrei Baltes Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acţiuni: Iosif Marshall.

Doctorul

Alexandru de Vaida-Voevod

specialist pentru boale interne.

[203] 26

Karlsbad,

ALTE WIESE, „DREI STAFFELN”.

Nr. 183—1901.
a. f. c. sc. d.

261 1—2

Szebenvármegye alispánja
1901/901.

260 1—1

Concurs**la post de profesor.**

La gimnasiul superior fundațional din Năsăud din 1 Septembrie 1901 e de a se umple o catedră de profesor ordinar, la care pot concura indivizi cari au calificățiune de profesori pentru școalele medii din limba latină și istorie.

Cu acest post dacă se denușește profesor ordinar se asigură din fondul central școlastic din districtul Năsăudului următoarele dotațiuni:

- plată anuală de 2000 coroane;
- cuartir natural;
- adaosuri de plată;
- drept de pensie în înțelesul art. de lege XXVII. din an. 1894.

Dacă însă se umple cu profesor suplent, în sensul dispozițiilor legii competența anuală e 1400 coroane și dacă se înaintează de profesor ordinar și în această calitate câștigă aprobare, atunci intră în dotațiunea descrisă mai sus sub a) — d).

Dela concurenți se recere ca să fie civi ungari, să poseadă calificățiunea științifică prescrisă de lege și să știe pe deplin limba română și maghiară.

Concurenții se-și aștearnă suplițele ajustate cu documentele despre etate, religiune, starea familiară, referințele militare, calificățiunea științifică, cunoștințele de limbi și eventual despre serviciul de până acum, la subscrisa comisiune administratoare a fondurilor, până în 29 Septembrie 1901.

Din ședința comisiunii administratoare de fondurile centrale, școlastice și de stipendii din districtul Năsăudului, ținută în Năsăud, la 24 Maiu 1901.

Președinte: Dr. Popu m. p. Secretar: Dr. Nestor Simon m. p.

Concurs.

Comisiunea economică a comitatului Sibiu publică, că sunt de a se conțeri deocamdată pe anul școlar 1901—1902 3 stipendii, și anume: unul de 1200 cor. și două de 200 cor., la elevii dela vre-o școală specială de economie din patrie.

La stipendiul de 1200 cor. pot concura numai atari competenti, cari voesc se frecuentze academia agricolă din Magyar-ovár, ear' la cele de 200 cor., cari voesc se frecuentze școala agricolă din Mediaș, sau altă școală agricolă din patrie.

Asemnarea stipendiilor conferite se face numai după producerea documentului despre primire în institutul numit.

Subscrisa comisiune își rezervă dreptul a schimba eventual sumele stipendiilor.

Concurenții, cari în tot casul trebuie să aparțină acestui comitat, au să-și subștearnă rugărilor provăzute cu documentele despre studiile lor practice și teoretice și despre indigenat, până în 25 August st. n. la 2 ore p. m., la vicecomitele comitatului Sibiu, ca president al comisiunii economice.

Sibiu, la 7 August 1901.

Președintele comisiunii economice a comitatului Sibiu.

Reissenberger,
vicecomite.

Școală comercială privată,

dir. Alois Weiss,

(mai nainte R. PÖSCHL)

concesionată de autorități
pentru 255 1—3

băieți, bărbai tineri și fete.

Viena I., Getreidemarkt 16.

Inscrierile și programele în cancelaria institutului.

Începutul cursurilor cu mijlocul
lunei Septemvrie.

De vânzare**respective esarândare.**

O proprietate în estens. de 42 jug. catastr. în 2 mase, cu drept liber de pășunat și pădure, pe teritoriul comunei Cetatea-de-baltă, în cottul Târnava-mică. În comună (strada principală), grădină de 1 jug. 250⁰ cu casă cu 3 încăperi, de cătră stradă ușă de prăvălie, grănar cu celar și grajd, toate de peatră acoperite cu țiglă. Gară, telegraf, telefon și postă în loc, peste an 6 tîrguri de țeară și dela 15 Septemvrie n. c. tîrg de săptămână. Refectanții sînt rugați a se adresa cătră dl

252 4—5

Nicolae Cucu, paroch, Maros-Bogát.

În cancelarie notarială

caută loc ca practicant dela 10 Sept. încolo un tîner, care are pregătirea necesară, scrisoare frumoasă și a lucrat în cancelarie advocațională. Oferte să se adreseze la admin. acestei foi.

259 1—8

Pudra „Serail“

a lui

W. Reichert, Berlin,

nestricăcioasă, invisibilă, e folosită de cele mai mari artiste și e răspândită în cele mai înalte societăți.

Prețul unui carton 1 cor. 20 bani.

Depositul:

PARFUMERIA MELTZER,

strada Cismădiei (edificiul comandei de corp)

GUSTAV MELTZER,

fabrică de săpun și lumini, strada Gușteriei

în Sibiu,

[147] 4—16

precum și în farmaciile dlor Gottlieb Henrich, C. Müller și J. C. Molnár.

Doi învățăcei

de prăvălie se caută în negustoria de manufactură a dlui

G. Ivașcu din Abrud

și unul în cea de ferărie. Cei-ce vor avé și cunoștințe din limba maghiară vor fi preferiți.

251 3—8

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodalilor români din Sibiu“, cuprinzând

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, ou porto postal 1 cor. 40 bani.

Cartea Stuparilor săteni

de Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiu“

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adănc simțit în literatura stuparilor. Broșura este scrisă pe un frunțas învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii pentru școalele noastre de tot soial.

Se vinde la

Librăria W. Kraft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Descrierea Ardealului.

Cine voește să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții-Apuseni, patria lui Horia și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Mureșului, apoi Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt făcute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate zările noastre au apreat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Lăga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicațiune unei trebuințe ce intrădevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestei scrieri primirea amabilă pe care o merită.

Comande se pot face la

Librăria W. Kraft.

Ilustrații românești!**Cărți postale**

cu

ilustrații românești

„...toate 'n tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot —
Cu mintea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“.

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

MARGARETA MOLDOVAN.

Din tainele vieții.

29 de novole și schițe.

Prețul 2 cor., plus 10 bani porte.

Se poate procura dela

Librăria

W. Kraft.

Bine apreciată

de întreagă

presa noastră.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărței acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor sei cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stând cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revăzută 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură
din comitatul Sibiului.